

Nota jurídica

Sobre la comunicació de dades de salut laboral, relatives al Covid -19, a HC3.

En primer lloc s'ha d'advertir que la Història Clínica Compartida (HC3) no té una regulació formal a Catalunya. En tot cas, el tractament d'aquestes dades, a la vista del Registre de Tractaments del Departament de Salut, s'ha d'entendre inclòs en el tractament denominat "Registre d'informació sanitària de pacients" la finalitat del qual és Possibilitar l'ús compartit de les històries clíniques entre els centres assistencials de Catalunya, a fi que els pacients atesos en diversos centres no s'hagin de sotmetre a exploracions i procediments repetits i els serveis assistencials tinguin accés a tota la informació clínica; i la base legal és el compliment d'obligació legal: Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, i Llei 16/2010, del 3 de juny, de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica.

El Gabinet jurídic de l'AEPD en Informe 0424/2010, en relació a la comunicació de dades de salut laboral, va indicar que:

" se prohíbe la transmisión de la información médica obtenida al amparo de lo dispuesto en la Ley de Prevención de Riesgos Laborales a cualquier tercero distinto del "personal médico y a las autoridades sanitarias que lleven a cabo la vigilancia de la salud de los trabajadores", incluido el profesional médico de la empresa en que los trabajadores prestan su actividad cuando no corran a su cargo las acciones de vigilancia de la salud de los trabajadores, con la única excepción de las conclusiones derivadas de dicho seguimiento en cuanto a la aptitud de los trabajadores (artículo 22.4, párrafo tercero)."

Per tant, per comunicar a tercers les dades de salut laboral és necessari el consentiment del treballador.

S'ha de veure si hi ha circumstàncies que permeten excepcionar aquest consentiment. Així, l'article 6.1 c) del RGPD estableix la licitud del tractament quan sigui necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament; i l'art. 6.1 d) del RGPD estableix la licitud del tractament en cas que sigui necessari per protegir interessos vitals de l'interessat o d'altra persona física.

La Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de Salut Pública estableix en l'article 2 que:

"Las autoridades sanitarias competentes podrán adoptar medidas de reconocimiento, tratamiento, hospitalización o control cuando se aprecien indicios racionales que permitan suponer la existencia de peligro para la salud de la población debido a la

situación sanitaria concreta de una persona o grupo de personas o por las condiciones sanitarias en que se desarrolle una actividad”

i l'article 3 afegeix que:

“Con el fin de controlar las enfermedades transmisibles, la autoridad sanitaria, además de realizar las acciones preventivas generales, podrá adoptar las medidas oportunas para el control de los enfermos, de las personas que estén o hayan estado en contacto con los mismos y del medio ambiente inmediato, así como las que se consideren necesarias en caso de riesgo de carácter transmisible.”

Per tant, el consentiment que hauria de donar el treballador per tal que les dades de salut laboral siguin comunicades a HC3 es podria entendre excepcionalment per fet que el tractament seria lícit d'acord amb l'article 6.1 c) o d).

No obstant, no queda clar en la consulta si la comunicació de dades es porta a terme a iniciativa del responsable de la història clínica laboral o del responsable de l'HC3. A la vista dels criteris de licitud esmentats, entenem que el que és justificat és que l'autoritat sanitària rebi dades dels serveis de prevenció laboral sobre els treballadors diagnosticats de Covid-19.

Per últim tenir en compte que l'ApdCat va emetre una nota on indica la licitud de la revelació de dades de salut relatives a persones contagiades o sospitoses d'estar-ho quan sigui necessari per aplicar les esmentades mesures de control, indicant expressament:

“Pel que fa a la possibilitat que els ciutadans puguin comunicar informació a les autoritats en matèria de salut pública i que aquestes la puguin recollir i tractar, l'article 9 de la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública estableix:

“1. Les persones que coneguin fets, dades o circumstàncies que puguin constituir un risc o perill greu per a la salut de la població els han de posar en coneixement de les autoritats sanitàries, que han de vetllar per la protecció deguda a les dades de caràcter personal.

2.El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici de les obligacions de comunicació i informació que les lleis imposen als professionals sanitaris.”

D'acord amb l'article 33 de la mateixa llei, aquest deure de comunicació també afecta els empresaris que, d'acord amb la legislació sobre prevenció de riscos laborals, tinguin coneixement d'alguna d'aquestes dades.

En aquest sentit, l'article 33.2.h) preveu, entre d'altres qüestions, que l'autoritat sanitària, de manera coordinada amb l'autoritat laboral, ha d'establir mecanismes de coordinació en cas de pandèmies o altres crisis sanitàries, en especial per dur a terme accions preventives i de vacunació.”

D'acord amb tot això, entenem que s'ajusta a la normativa la comunicació de dades

sobre infecció per Covid-19 de la Història Clínica Laboral a la HC3.

Signat digitalment

El Cap de l'assessoria jurídica.